

Zuzana Kovaříková : PORODNÍ TRAUMA

Téma diplomové práce je, přes jisté změny v předporodní a porodní péči u nás, tématem stále živým.

Studentka se v teoretické části své práce zabývá porodem v celé jeho komplexnosti – věnuje se porodu jako sociokulturnímu jevu, připomíná historický průběh, zmiňuje základní modely přístupu k těhotenství a porodu s ohledem na matku i dítě. Popisuje stávající situaci porodnické péče u nás. Zvláště se věnuje psychofyzilogickým aspektům - neurohumorálním souvislostem, behaviorálním a emocionálním stavům rodičky, psychickým aspektům těhotenství, porodu i poporodního období. Nevynechává ani poporodní psychické obtíže, poruchy v celé jejich škále.

V této části diplomantka odkazuje na autory z oblasti medicínské i psychologické – bohužel se však nevyvarovala chyb – v seznamu literatury někteří odborníci a jejich publikace chybí (např. Doležal; Duinová, Sutcliffová – na které jsou hojné odkazy), chybuje ve jménech autorů (Štembera x Šembera) .

V části praktické si klade za cíle popsat co negativní zážitky z porodu po faktografické stránce pro ženu obnáší a porozumět kontextu tohoto zážitku pro její mateřství, sebepojetí i partnerský vztah. Dále pak zjištění faktorů, které mohou mít vliv na to, že se porod stane negativně či traumaticky vnímanou událostí. Zároveň si diplomantka dala za cíl zachytit jak je konstruován v představách žen porod, který by vyhovoval jejich potřebám. Na základě výpovědí žen pak i zjistit případná východiska pro prevenci a terapeutickou pomoc porodních traumat.

Empirický materiál je tvořen šesti polostrukturovanými rozhovory s ženami, které referovaly o porodním traumatu. Výpovědi byly kvalitativně zpracovány – analyzovány a po kódování byly autorkou vytvořeny trsy souvisejících kategorií do vybraných témat, která byla popisována a interpretována .

Zvláště popisuje a interpretuje aspekty porodního traumatu – jeho sociokulturní kontext, porodní pomoc, výsledek porodu, trauma jako výsledek porodu, projevy porodního traumatu, vztah matky k dítěti a jeho utváření v těchto případech a strategie vyrovnávání s traumatem.

Tuto část dále rozpracovala do subkategorií : hledání příčin a viny, komunikace - sdělení a sdílení zážitku porodu, vyzbrojování a konečně – má trauma nějaký smysl ?

V souladu se svým záměrem shrnuje několik východisek pro prevenci a terapeutické ovlivnění porodního traumatu.

V diskuzi je si vědoma problematičnosti generalizace závěrů své práce. Diskutuje i pojem porodní trauma a jako výstižnější považuje pojem perinatální trauma.

Pozitivně oceňuje i zvažování a návrhy dalších možných témat, která souvisejí s problematikou, a která by mohla být námětem pro diplomové či jiné výzkumné práce.

